

altsaa, foruden det andet, jeg har henstillet til Overvejelse — aldeles ikke til Afgørelse, som det ærede Medlem fra Vangeland mener, eller med —noget som helst Løfte fra min Side, det var blot en Henstilling om, at det maatte blive taget under Overvejelse — bede om, at man ogsaa maatte ville overveje dette Spørgsmaal, som var oppe her i Tinget, jeg tror, for en Snæs Aar eller maaste endnu længere siden, om Usikkerheden af, at der kunde komme noget mere Bevægelse ind i den højere Administration end nu, hvor det er saa at sige permanente Ministre. Jeg mener ikke de syv, vi have her, men de Ministre, jeg ved ikke hvor mange, der sidde oppe i Ministerialbygningen og fortsætte Administrationen fra det ene Ministerium til det andet, uden at det vistnok mangen Gang er muligt for ny Ministre, selv med den bedste Vilje, at bryde de gamle daarlige Traditioner deroppe. Ogsaa denne Betragtning henstiller jeg da til Overvejelse, selv med Fare for, at det ærede Medlem fra Vangeland bliver endnu mere betænkelig ved den Støtte, jeg yder det nuværende Ministerium. For øvrigt skal jeg sige, at jeg tager det ærede Medlems Anthyndning eller Insnuation i saa Henseende med fuldstændig No. Jeg er tilstrækkelig kendt med det ærede Medlems og hans Benner's Evne til at vende sig, eller jeg kunde næsten sige, vride sig eller vikle sig ud og ind af et Standpunkt, saa at det aldeles ikke anfægter mig, om han for Tiden ikke ret er enig med mit Standpunkt.

Brandes: Jeg skal først over for det ærede Medlem saa fast, at han aldeles ikke svarede mig paa mit Spørgsmaal. Jeg rettede det ganske bestemte Spørgsmaal til ham — og maatte ifølge hans Notaler være berettiget dertil — hvorpaa det ærede Medlem støttede den Tro, at om et Aar sad det nuværende Ministerium ikke. At jeg spurgte derom, kan ikke paa nogen Maade være ubetimeligt eller overraskende for nogen, da det ærede Medlem — saa vidt jeg forstod ham og ogsaa udtrykte mig for — gjorde sin Stilling afhængig af, om det nuværende Ministerium sad. Det ærede Medlem havde nemlig begyndt med at sige — han kan jo udtrykke det, i hvilke Ord han vil — at han indsaa, at der i denne Sag laa en ny Minister. Hvis jeg udtrykker det paa den Maade, antager jeg ikke, at jeg gaar ham for nær. Naar dette Spørgsmaal nu skal under Overvejelse, og det ærede Medlem saa siger det her endog et Par Gange, som han sagde, at det for ham var afhængigt af, om Ministeriet sad, er det saa urimeligt, at jeg antog, at der hos det ærede Medlem var en Tanke om

en ny Minister? Dernæst sagde det ærede Medlem over for Formanden for Finansudvalget (Clausen), at han vilde være sig imod, at han vilde give en ny Ministerpost under det nuværende Ministerium. Det har jeg alt sammen meget godt hørt, men naar han saa har søgt at undskylde sig med, at det vilde ikke foregaa før om et Aars Tid, men saa vilde Ministeriet ogsaa nok være gaaet sin Vej, saa er det dog ret rimeligt, om jeg spørger: Hvorfra ved det ærede Medlem det? Det svarede han ikke et eneste Ord paa, men begyndte saa at tale om min Fantasi, hvilket var højt mærkeligt, thi det er ikke mig, men ham, der har fremsat den fantastiske Forestilling, at nu skulde Ministeriet til at gaa sin Vej. Jeg ved slet ikke hvorfor, da jeg synes, det sidder vel, støttet af et Flertal. Det ærede Medlem har selv tidligere været enig med mig i den Betragtning, at den høje Regering nu støttes af et Flertal her i Salen, og hvorfor det saa skulde gaa nu eller om et Aar, er ikke mig klart. Derfor spurgte jeg det ærede Medlem, som rimeligvis sidder inde med megen politisk Visdom, som i alt Fald over for mig her er optraadt med en Overlegenhed, der kunde berettige til den Antagelse, at han havde en saadan større politisk Visdom, om han kunde forklare mig den Ting. Hvorfor skulde han ikke over for en mindre Mand, naar han har saa store Evner, ganske simpelt kunne forklare Grundene til sin Antagelse? Det gjorde det ærede Medlem imidlertid ikke. Derimod sagde han, at jeg hørte til dem, der havde støttet det nuværende Ministerium. Ja, det anser jeg for en meget uberettiget Insnuation, som han naturligvis kan komme med her i Salen, fordi den ikke er parlamentarisk utilbørlig, men som dog i Virkeligheden er ganske utilbørlig, da det ærede Medlem ikke har en eneste Kendsgerning at støtte den paa. Det ærede Medlem kan ikke over for mig med en eneste Kendsgerning paavise, at jeg har ønsket dette Ministeriums Forbliven paa sin Plads. Det er for mig i Dødblikket det vigtigste, fordi det ærede Medlem øjensynlig samlede hele sin Argumentation i at gøre dette Anfald over for mig. Han har udføret det uden at kunne støtte det paa en eneste faktisk Ting.

Formanden (Høgshøj): Folketingsmanden for Holbæk Amts 5te Valokres (Rorsgaard) har begæret Ordet for fjerde Gang; dertil hører Tingets Samtykke. Begæres Afstemning? (Ophold.) Folketingsmanden har Ordet.